

Presentis
glandis usus.

In agno autem, aut prouectoris ætatis oue, cerebro non hæret modò, uerum etiam cerebri substantiæ quodammodo continua cernitur. Insuper homo eam glandem, minorem quam uelagnus, sortitur, unde tum hanc ipsam, tum quæ sequenti Capite describentur organa uisus, commodissimè agninum cerebrum aggredieris. habebit enim id omnia proceriora, & ut opportunè alicui reicadem assimiles, accuratius conficta. Galenus glandem hanc quæ cerebri substantia durior, magisq; ad glandis quam ad cerebri naturam accedit, meatui à tertio cerebri uentriculo in quartum porrecto præesse, & quod aliquibus dissectionis professoribus uisum erat, glandem hanc meatum illum occludere, aperireq; prorsus negat: nò eandem huic glandi, ac glandoso corpori usum tribuens, quod sub dextro uentriculi orificio, duodeno intestino connascitur, quodq; apertioni constrictioniq; eius uentriculi orificij præesse arbitratus est. Verum ut id illius muneris gratia, haud fabricatum suo loco ostendimus: sic etiam hinc cum Galeno testamur, præsentem cerebri glandem meatum nequaquam obturare, uel ob hoc præcipue quod haudquaquam meatum adeò cõtingat, ut antè ipsius orificium cõnuere possit. Verum ob id factam opinor, ut quemadmodum aliæ corporis glandulæ permultæ firmamentũ effectus uasi quod tertium cerebri uentriculũ accedit, & ab ortu statim in frequẽtes ramos tenui membrana contextos diuiditur, id ipsum suffulciens, ne meatus illius principio statim in ingressu incumbens eum obstrueret, animalemq; spiritum ex tertio cerebri uentriculo in quartum ferri prohiberet.

DE TESTIBVS ET NATIBVS CEREBRI. Caput IX.

PROPONONTVR hæc primum in septima figura ad M, N. dein in octaua ad N, O & P, Q. postremo in decima ad E, G & F, H.

Testis & natura
cerebri natus.

Situs.

Substantia.

Forma.

As quoque cerebri partes illarum classi annueramus, quæ dextram cerebri partem sinistræ continuam esse arguunt. Sunt autem testes hinc testesq; aliud nihil prorsus, quam quædam cerebri particula in hoc fabricata, ut meatus ex tertio cerebri uentriculo quartum accedens uentriculum tuto citra aliquem à superioribus cerebri partibus compressum deducatur: neque etiam, etsi multitudinis nomine particula nominatur, ob id in plures disunctasq; partes diuisa est, nam unica cernitur, eleganter à quadam similitudine hæc nomina sibi uendicans. Reponitur enim illa cerebri pars inter anteriorem cerebelli sedem, & posteriorem tertij uentriculi partem: dein de inferiori sede spectat dorsalis medullæ initium, superiori eam cerebri partem quæ cerebello iam inniti incipit. Continuat autem cerebro, aut (ut rectius dicam) à cerebro nascitur tota, anteriori scilicet sede sua & inferiori: in lateribus autem & superiori & posteriori partibus nulli particulae continua est, sed tantũ tenui membrana ut reliqua cerebri superficies obducitur. Substantia ipsius, quoniam tenui membrana succingitur, subtiliua est, illiq; substantiæ cerebri respõdet, quæ proximè tenui membranae passim accedit. In superiori parte iuxta anteriora, glandula incumbit ipsi, quam paulo antè ualorum deductui præfectam ostendimus. Pars hæc, effigiem quandã exprimit, duabus sibi commissis natibus quàm similitimam. Verum quoniam superior ipsius pars testes magis, propter glandem illam quæ peni assimilatur, refert, ueteres qui pueros iure hæreditario domi in cõfectionibus exercebāt, *stutius* eam appellauerunt. Nos itaq; illos imitati, testes ipsam & gemellos nuncupamus. Ceterum quia in posteriori inferioriq; huius corporis parte prominet orificium meatus illius qui ex tertio uentriculo quartũ petit, quodq; id orificium similitudinem aniferre uideatur, & in posteriori huius cerebri partis sede impressio quædã instar lineæ transuerim feratur, superiora quodammodo ab inferioribus distinguens, huic posteriori inferioriq; parti *γλῶτιον* nomen ueteres indidisse arbitror, nos autẽ natulas, aut clunes dicere poterimus. Ceterum temporis successu uidentur Græci hæc nomina cõfudisse, & partẽ hanc quæ meatum ex tertio uentriculo in quartũ summa Opificis solertia deducit, cõtinetq; modò *stutius*, modò *γλῶτιον* appellauisse.

DE CEREBELLI PROCESSIBVS VERMIS imaginem exprimentibus, ac demum tendinibus illos continentibus.

Caput X.

PROCESSVM horum natura potissimum petitur ex undecima figura C, D, & E, ac dein ex H, I. Octaua uerò figura huc quoque confert, ad medium R uersus L, & nona figura C, E.

S V P E

as si. medi-
um R. 9. fi-
gura C.

b si. fig. C.
D & H.
c si. fig. C. d
& I.

d si. fig. K.
e si. fig. C.

f si. fig. L.
M, N, O & P.
E si. fig. H.

UPERIVS cerebelli formam explicantes, cuiusmodi uermiformes cerebelli processus sint, innuimus. Dicebamus namque unam quodammodo cerebelli partem à prioribus in posteriora, ueluti in orbem duci, eam que talibus implexam reuolutionibus, ut uermis in ligno nascentis et figiem appositissimè ostenderet. Duo huius partis apices, quorum hic anteriorem uentriculi cerebello & dorsali medullæ communis sedem respicit, ille uerò posteriorem, procul dubio à dicta nuper similitudine ueribus Græcis *σκοληκοειδής* nuncupantur. Nihil enim aliud sunt quàm prominentior cerebelli substantia, uermis (uti dicebam) referens. At non satis scio, quid Galeno in mentem uenerit, quod uermiformem processum meatus ex tertio uentriculo in quartum pertinentis orificio inferiori præfectum esse sinxerit, ac uelut alterius tantum processus apicis uel usum explicuerit. Quamuis etiam uix satis mihi constet, utrum ipsorum, anteriorem uidelicet aut posteriorem in dicauerit. Nam si priorem intelligit, is suo apice, quum ad posteriora ex anterioribus ducetur, ad meatus orificium nequaquam sese producere possit: imò si proreperet, in posteriora magis dirigeretur, communem cerebelli & dorsalis medullæ uentriculum potius occupaturus. Posterior processus, qui in priora ex posterioribus protenditur, præterquam quod suo apice in cerebelli sinus substantiam confundi magis quàm prior uideatur, neque ut ille promineat, neutiquam ad communis eius uentriculi orificium usque produci possit. Sed quorsum hæc commemoro, quum neminem ambigere arbitrer, meatum illum ex tertio cerebri uentriculo in illum qui cerebello dorsali que medullæ communis censetur, pertinentem, nunquam debere occludi, quum nullum obstructionis usum, quicquid nobis confinxerimus, in dagare ualeamus: quum interim ut continuo in dorsalem medullam animalis spiritus confluat, illum perpetuò patere ex usu sit. Neq; quenquam, nisi fortè ab Alberto, Thoma, Scoto, eiusq; cohortis Theologis, edoctum esse opinor, qui alterum uermium (nam utriusque par usus in unius orificij clausione esse nequit) meatui huic præfectum esse sibi persuaderet, ut phantasmata in memoria sedem, quam in cerebello esse consingunt, ingredi sineret: & rursus fures in memoriæ carcere colligatos, in medium uentriculum, quem rationis sedem esse aiunt, transmitteret. Siquidem frustra tunc rerum Opifex Deus eiusmodi uermiformes processus cani, ouibus, & id genus animalibus, quibus illi nullam ratiocinandi uim ascribunt, elargiretur. Sed unde, obsecro, huic processui iste ex uoluntate sua pendens motus obtingeret? & si ipsi processui aliquis fortè motus peculiaris alicuius substantiæ aut temperiei ratione assignandus esset, nò tamen uermis modo processus is educi contrahitur que possit: quandoquidem reuolutiones illæ, quarum gratia processus isti uermibus comparantur, non orbiculatim ipsos ut uermium gyros ambiunt: neq; quo sese processus illi rependo firmarent aliud est, quàm qua secundum eorum etiam ductum continui sunt cerebelli substantiæ. Vtunque sit, mihi in præsentia fat est, locum constructionemq; horum processuum indicauisse: illis interim nullum motũ aut usum aliũ tribuenti, quàm reliquæ cerebelli substantiæ. & si quid confingere liberet, non unius tantum processus, quem Galenus aliquando duntaxat cognouisse uidetur, sed duorum, quos rursus solo multitudinis nomine indicauit, usum nugacissimè ementiret, intrepidè asserens anteriorem quum elongatur, atque in posteriora magis ducitur, sese extenuare, atque principium quarti uentriculi, cuius superiorem sedem constituit, amplius apertiusq; reddere. Posteriorem uerò processum similiter in anteriora aliquando produci, ac attenuari, ob idq; uiam aperire confingere, quæ ex quarti uentriculi posteriori sede in dorsalis medullæ regionem, quæ modò ex caluaria procidit, instar meatus cuiusdam terminatur. Atq; ut processus quoties extenuarentur, apertioni præesse dicerem: ita rursus eosdem collectos, ob idq; in crassatos meatus, quibus præfunt, angustiores reddere affirmarem. At mihi non liber paruam aliquam, eamq; falsam Creatoris industriam recensere, & interim reliquum cerebri artificium propemodum uniuersum destruere. Vnde etiã multo maxime Galenum miror, qui tenuis membranæ partes cerebellum cerebri testibus colligantes, tendines & ueluti uinacula appellauerit, quæ utrinq; latera uermiformis processus complecterentur, ne fortè dum is mouetur, in obliquũ declinet. Nihil enim aliud sunt illi Galeni tendines uinacula uel, quàm nunc dictæ tenuis membranæ portiones. Mirum quoq; est, eam tenuis membranæ sedem, quæ dorsali medullæ posteriorem cerebelli partem, quæ uermiforme illud corpus intrò ac ad anteriora uersus quartum uentriculum reflectitur, colligat, in tendinũ numero Galenum non reposuisse, quum illa membranæ portio posteriorem processum exactius quàm priorem eius sedis membranæ pars dirigeret.

Hh 2 DE